

خبر کوتاه

در ۶ ماهه نخست سال جاری
انجام شد

پلمب واحدهای صنفی مزاحم

رئیس اداره خدمات شهری از سامان دهی
مشاغل مزاحم سطح منطقه خبر داد.

وی گفت: در شش ماه ابتدایی سال جاری
در راستای سامان دهی مشاغل مزاحم،
کارشناسان بند ۲۰ نواحی، از حدود ۵ هزار
فقره بازدید انجام گرفته، ۱۳۶۸ خطاریه صادر و
۳۱ واحد صنفی را پلمب کرده اند. در این مدت
۱۸۴ رأی بدوی نیز صادر شده است.

مجتبی میربلوکی افزود: در برخی موارد پس از
صدور خطاریه اولیه، وضعیت مزاحمت اصلاح
شده و نیاز به صدور رأی نداشته است.

این اقدامات به منظور پاک سازی و سامان دهی
مشاغل مزاحم سطح منطقه انجام گرفته که
رضایتمندی بسیاری از شهروندان را در پی
داشته است.

باهدف کاهش اغتشاشات بصری

بیش از ۵۰۰ مترمربع دیوار نوشته و پوستر از سطح منطقه پاک سازی شد

رئیس اداره خدمات شهری، از پاک سازی بیش
از ۵۰۰ مترمربع دیوارنوشته و پوستر در سطح
منطقه خبر داد.

مجتبی میربلوکی، نشاط، پویایی و زیباسازی
بصری را از ویژگی های مثبت شهری بیان کرد و
گفت: بخش مهمی از کیفیت فضای یک شهر را
سیما و منظر شهری تشکیل می دهد.

او در ادامه افزود: استفاده از حریم عمومی شهر
برای تبلیغات خدماتی یا سایر حرفه ها علاوه بر
اینکه موجب آلودگی شهر می شود، اقدامات
سازنده شهرداری را در پاک سازی محیط
کاهش می دهد.

رئیس اداره خدمات شهری گفت: در همین
راستا در مهرماه سال جاری، اداره
خدمات شهری برای زیباسازی منظر شهری،
۱۷۳ مترمربع دیوارنوشته، ۲۷۰ مترمربع
پوستر و ۱۰۰ مترمربع بنر و پرده را محاکرد.

در منطقه ای
که کتابخانه و
سالن مطالعه
کم است، چرا
باید این سالن
در مکانی
ساخته شود
که با استقبال
روبه رون شود
و تعداد
مراجعه کنندگان
سرویس های
بهداشتی
مجموعه، بیشتر
از سالن مطالعه
آن باشد؟

گزارشی از سالن مطالعه پروین اعتصامی که در نبود کتابخوان ها همچنان منزوی است

دورافتاده خموش در بزرگراه شلوغ!

رمضان پور - تابلوی سر در ساختمان می گوید که ما جلوی سالن مطالعه پروین اعتصامی ایستاده ایم. همین که در شیشه ای را فشار می دهیم تا
داخل شویم، چند نفری که مشرف به در هستند، از دو سمت سالن به طرف ما بر می گردند و نگاهی می کنند و بعد از چند لحظه باز سرشان را پایین
می اندازند که به ادامه در سشای برسند. سه آقا به صورت انفرادی سر سه میز نشسته اند. میله های فلزی رنگ نقره در، فضای جلوی در ورودی و
پله های را که به طبقات بالا و پایین ساختمان مرتبط است، محصور کرده اند و فقط دو سمت به اندازه یک در ورودی باز است که سمت چپ را بایک در
نردم فلزی، بسته و قفل زده اند و دو سمت راست آن باز است و روی دو کاغذ آچار نوشته شده است: «برادران و خواهران» از همین جا وارد می شویم.

۱ بوی آزاد دهنده

سالن پروین اعتصامی که با بودجه ای بیش از ۶۰۰ میلیون تومان در
حاشیه بزرگراه شهید کلاترری افتتاح شده است، در ساعت ۱۰ صبح
یک روز وسط هفته فقط شش مراجعه کننده دارد. انگار مسئولان سالن،
خودشان از خلوتی سالنشان خبر دارند که هر طرف، پنج میز قرار داده اند
و بقیه ظرفیت سالن خالی است. آنچه به محض ورود آزارت می دهد، بوی
مشتم کننده ای است که در سالن مطالعه پیچیده است و مسئول سالن
می گوید به خاطر کودهایی است که به درختان پارک می دهند اما به نظر
به خاطر تهویه سرویس های بهداشتی ای باشد که در زیر سالن قرار گرفته
است. این بو هر منشائی که داشته باشد، آزاردهنده است.

سالن خانم ها و آقایان با یک قفسه کتاب، دو قسمت شده است. یک سمت
آن، کتاب های متفرقه و سمت دیگر آن کتاب های درسی ای است که
مراجعه کنندگان با پرداخت حق عضویت سالیانه ۲ هزار تومان می توانند
از آن بهره مند شوند. با توجه به تعداد کتاب ها و تنوع نداشتن آن ها، اندک
افرادی که به این سالن می آیند، ترجیح می دهند از بیرون با خودشان
کتاب بیاورند و عطای کتاب های سالن را به لقایش ببخشند. به سراغ سه
خانمی می رویم که در این سالن مشغول مطالعه هستند.

۲ ساعت کار سالن، کم است

مرندی که در حال آماده شدن برای کنکور دکتری است، حدود چند
ماهی می شود که از این سالن استفاده می کند و به دلیل نزدیکی به محل
زندگی اش، آن را انتخاب کرده است. اوساعات کار سالن را کم می داند و
می گوید: «ساعت کار سالن که از ۷:۳۰ تا ۱۵:۳۰ است، شاید خیلی از
بچه های کنکوری را دچار مشکل کند؛ چون به هر حال سالن نیمه وقت
دایر است.»

۳ نزدیک ترین سالن به ما

دو خانم که روبه روی هم بر سر یک میز نشسته اند و کتاب های درسی
پیش دانشگاهی جلوی شان باز است، از شهرک ابوذر به اینجا آمده اند. وقتی
دلیل انتخاب این سالن را می پرسیم، یکی از آن ها به نام هنرور می گوید:
«نزدیک ترین سالن مطالعه به ما همین جاست و به همین خاطر با اتوبوس
به اینجا می آیم.» یکی از آن ها از طریق دختر عمه اش با اینجا آشنا شده
است و بار اولی است که به این سالن می آید.

۴ سروصدای زیاد است

از جلوی میز مسئول سالن که در حفاصل میان خانم ها و آقایان قرار گرفته
است، رد می شوم و به سمتی که آقایان مشغول مطالعه هستند، می روم.
آقای مختاری دانشجوی کارشناسی است و گاهی به این سالن سر می زند.
می گوید اهل مشهد نیست و منزل پدر بزرگش نزدیک به این سالن است
و گاهی از آن استفاده می کند و مسئله ای که به آن اشاره می کند، درست
همان چیزی است که خودمان هم متوجهش شده ایم. او می گوید:
«به محض ورود یک نفر به سالن، سروصدای آن قدر زیاد می شود که ناخود آگاه
توجهمان به سمت در جلب می شود.» او که برای آزمون آماده می شود،
اظهار می کند: «اینجا کنار بزرگراه قرار دارد و سروصدای اذیتمان می کند.»

بر خلاف ادعای مسئول سالن که بعد از مدتی به سروصدای عادت می کنی،
اومی گوید: «نه، عادت نکرده ایم.» و سؤالی که برایش پیش آمده است،
این است که چرا همین سالن را در انتها یا میانه پارک نساخته اند و درست
آن را در کنار بزرگراه شلوغ کلاترری ساخته اند؟ مگر نه اینکه اولین شرط
سالن مطالعه، فراهم بودن سکوت حاکم بر آن است؟

۵ اضافه شدن قسمت آقایان، بعد از ماه صفر

یکی دیگر از مراجعه کنندگان سرش توی کتاب است. از او هم در مورد
کتابخانه می پرسیم. او نیز که منزلشان در خیابان پروین اعتصامی است،
می گوید: «این اطراف سالن مطالعه دیگری نیست که بخوایم از آن
استفاده کنیم.»

صادقی در نزدیک پنجره نشسته است و دارد برای کنکور درس می خواند.
سروصدای او را هم اذیت می کند اما می گوید: «سروصدای اینجا از
سروصدای هوایما بهتر است.» در تمام مدت کوتاهی که برای مصاحبه
در سالن مطالعه هستیم، رد شدن موتورهای پریها، ماشین های
سنگین و شلوغی بیرون، توجه ما را به خودش جلب می کند. یک میز
اداری در گوشه سمت راست سالن قرار گرفته است که احتمالاً مربوط به
مسئول قسمت آقایان است. این قسمت قرار است بعد از محرم و صفر به
این مجموعه اضافه شود.

نداشتن نمازخانه یکی از موضوعاتی است که توی چشم می آید و احتمالاً
نمازخانه ای برای اینجا پیش بینی نشده و اگر هم شده است، پشت
میله های قفل زده طبقات دیگر است.

۶ قرار بود خانم ها طبقه پایین باشند

طبقه پایین این سالن قرار بوده است ویژه خانم ها باشد و همکف ویژه
آقایان، ولی به دلیل استقبال نکردن مردم منطقه از سالن مطالعه ای که در
انتهای پروین اعتصامی در حاشیه بزرگراه کلاترری ساخته شده است،
در حال حاضر فقط از یک طبقه آن استفاده می شود. شاید اگر مسئولان
قبل از اینکه کلنگ ساخت یک مجموعه را بزنند، سعی می کردند علاوه بر
هزینه کردن، به نیاز مردم منطقه، کاربری و مسائل حول و حوش آن فکر
کنند، چنین سرمایه ای را برای ساخت یک سالن مطالعه با ۵۱۰ مترمربع
زیر بنا در چنین مکانی صرف نمی کردند.

۷ سرمایه ای که بدون استفاده است

از سالن که بیرون می آیم، اتوبوس مسافربری جلوی در آن، در حال پیاده
کردن مسافران است. با خودم فکر می کنم اگر این سالن مطالعه دوشیفته
باشد، آیا جرئت می کنم شب ها در این مکان تردد کنم و آیا باید برای انتخاب
چنین مکانی برای سالن مطالعه، به مسئولان آفرین بگویم؟
در منطقه ای که کتابخانه و سالن مطالعه کم است، چرا باید این سالن در
مکانی ساخته شود که با استقبال روبه رو نشود و تعداد مراجعه کنندگان
سرویس های بهداشتی مجموعه، بیشتر از سالن مطالعه آن باشد؟
راستی تا کی قرار است طبقات دیگر این ساختمان، پشت زده های فلزی
محصور باشد و سرمایه ای که در اینجا صرف شده است، بدون استفاده
بماند؟